

1. Горе місту цьому кровожерному, воно все неправда, воно повне насилля, грабіж не виходить із нього!

2. Чути свист батога, гуркіт колеса, і чвал коней, і колеснична гуркотнява,

3. і гін верхівця, і полум'я меча, і блиск ратища, і багато побитих, і мертвих велике число, і трупу немає кінця, і спотикатимуться об їхній труп,

4. це за многоту блудодійства розпусниці, привабно ласкавої, вправної в чарах, що народи за блуд свій вона продавала, а роди за чари свої.

5. Ось Я проти тебе, говорить Господь Саваот, і подолка твого підйму на обличчя твоє, і покажу Я твій сором народам, а царствам твій стид!

6. І кину на тебе огиди, і погордженою вчиню Я тебе, і зроблю Я тебе, мов позорище!

7. І станеться, кожен, хто вгледить тебе, від тебе втече та й прокаже: Пограбована Ніневія! Хто висловить їй співчуття? Звідки буду шукати тобі потішителів?

8. Чи краща ти від Но-Амона, що сидить серед рік, вода коло нього, що вал його море, від моря його мур?

9. Етіопія сила його, і Єгипет, і не має кінця. Пут та лівійці були тобі в поміч,

10. та й він на вигнання пішов, у полон... А діти його порозбивані на роздоріжжі всіх вулиць, і кидали жереб про славних його, й всі вельможі його у кайдани закуті.

11. Уп'єшся і ти, будеш схована, твердині від ворога будеш шукати і ти!

12. Всі фортеці твої, мов ті фіґи з дорпілими овочами: коли затрясуться, то падають в уста того, хто їх їсть.

13. Ось народ твій немов ті жінки серед тебе: вони повідчиняють твоїм ворогам брами краю твого, огонь пожере твої засуви.

14. Води на облогу собі набери, твердині свої позміцняй, увійди до болота та в глині топчись, форму на цеглу візьми міцно в руку.

15. Там огонь тебе з'їсть, посіче тебе меч, пожеруть тебе, наче та гусінь. Стань численна, як гусінь, стань численна, немов сарана,

16. понамножуй купців своїх більше від зірок небесних, але гусінь та знищить тебе й полетить!

17. Вельможні твої немов та сарана, гетьмани твої мов мошва, що гніздиться по стінах в день холоду, але сонце засвітить і вони помандрують, і не пізнане буде те місце, де вони пробували.

18. Твої пастирі, царю асирійський, поснули, лежать вельможі твої, твій народ розпорошивсь по горах, і немає кому позбирати його.

19. Нема ліку для лиха твого, рана твоя невігойна! Всі, що звістку про тебе почують, заплещуть у долоні на тебе, бо над ким твоє зло не ходило постійно?